

ע"פ 43417/02/16 - מדינת ישראל נגד מהדי אבו רגב

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים
לפני כב' השופט רפי כרמל, אב"ד
כב' השופט כרמי מוסק
כב' השופטת שירלי רנר עפג 43417-02-16

מדינת ישראל
באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים
מהדי אבו רגב
ע"י ב"כ עו"ד מוסטפא יחיא

המעוררת

נגד
המשיב

פסק דין

ערעור על גזר דינו של בית משפט השלום בירושלים (כב' השופטת דנה כהן לקח) מיום 2.2.16 בת"פ 17831-10-15.

כללי

1. המשיב הורשע על יסוד הודאתו בהתפרעות ובניסיון תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות והוטלו עליו 9 חודשי מאסר בפועל ושני מאסרים על תנאי. הערעור מופנה כנגד קולת העונש.

2. ואלה המעשים: ביום 5.10.15 בשעה 15:30 השתתף המשיב בהפרת סדר שכללה 30 עד 40 משתתפים בסמוך למעבר שועפט. המתפרעים שרפו צמיגים וידו אבנים וחפצים לעבר השוטרים שעמדו בעמדת הפילבוקס. המשיב יידה מספר אבנים לעבר השוטרים ממרחק של כמה עשרות מטרים.

טענות הצדדים

3. ב"כ המעוררת טענה כי מתחם הענישה שקבע בית משפט קמא, והעונש שגזר במסגרתו על המשיב, אינו הולם את חומרת העבירה, בהתחשב במציאות הנוכחית של אירועי התפרעויות בעיר ירושלים, ואינו הולם את חומרת מעשיו של המשיב ונסיבות ביצוע העבירות, בין היתר בהתחשב בעברו הפלילי, בעובדה שלא עמד בהתחייבות להימנע מעבירה, וזו התרשמות שירות המבחן ממנו, המלמדים כי יש ליתן משקל משמעותי לשיקולי הרתעת המשיב, כמו גם שיקולי הרתעת הציבור. הודגש כי המשיב השתתף בהתפרעות חמורה, בה נשרפו צמיגים וידו אבנים וחפצים לעבר

עמוד 1

כוחות הביטחון, ויידה בעצמו מספר אבנים לעבר כוחות הביטחון, תוך שהוא פועל ממניע לאומני. כמו כן, המערערת הדגישה כי תופעת יידוי האבנים לעבר שוטרים בירושלים הפכה נפוצה וייחודית בעוצמתה לעיר ירושלים, וכי לרוב מעורבים בה נאשמים צעירים נעדרים עבר פלילי שגדלו בבית נורמטיבי ועד לאותו אירוע קיימו אורח חיים סדיר ולמדו בבית הספר. המערערת טוענת כי תופעה זו אינה זוכה לגינוי והרתעה הולמים, ולפיכך, לשיטתה, יש להחמיר בענישה בעבירות אלה. הוסף עוד כי הענישה שהוטלה על המשיב מתאימה ליום אתמול, מה עוד שבעניינו של המשיב, נודעת חומרה מיוחדת לכך שזמן קצר לאחר שנקבעה אשמתו בעבירה דומה ונדון לעונש קל ביותר, שב על מעשיו. לכך יש לצרף שהמשיב לא הפנים את מעשיו. כן באה הפניה לפסיקה אשר נטען כי יש בה משם החמרת הענישה בעבירת ממין אלה. נטען עוד כי אף שמעשיו הקודמים של המשיב בוצעו בשנת 2011, דינו נגזר בגינם בשנת 2014. לפיכך, המערערת עותרת להחמרת עונשו של המשיב לאמצעיותו של המתחם שנקבע בעניין אחר בין 8 ל - 20 חודשים ולהטיל עליו גם קנס משמעותי בגובה 10,000 ₪ ויותר.

הסנגור השיב כי נטענות טענות בערעור שנטענו בבית משפט קמא ונדחו. המשיב הודה מלכתחילה, ונטל אחריות על מעשיו. לא ניתן לטעון כיום כי פסק דין שניתן בעניינו בגין מעשה שביצע עת היה כבן 14.5 שנים, יש בו כדי להוביל לקבלת הערעור עתה. בית משפט קמא קבע מתחם עונשי לו, למעשה, המערערת מסכימה, ונקבע עונשו במתחם. מדובר במי שנדון לראשונה למאסר ובוודאי, במצב כזה, אין להטיל ענישה מחמירה מדי בפרט בגילו של המשיב. אף שירות המבחן לא המליץ על ענישה מחמירה. מטיעוני המערערת לא קם בסיס להתערבות ערכאת הערעור שכן טיעוניה מתמצים בקריאה להחמרה ולהרתעה, והפסיקה אליה הפנה הסנגור תומכת, לשיטתו, בדחיית הערעור.

תסקיר שירות המבחן

5. מתסקיר שירות המבחן שנערך בעניינו של המשיב עולה כי הינו כבן 18.5 שנים, רווק, מתגורר בבית אימו בשועפט. בית משפט שלום לנוער קבע בשנת 2014 כי המשיב עבר עבירה של ניסיון לתקיפת שוטר שבוצעה בשנת 2011. המשיב נטל אחריות על מעשיו והביע חרטה, אך התייחסותו לעבירות הנה מצמצמת, הוא מתקשה להבין את השלכות מעשיו וחומרם. הוערך כי הסיכון להישנות העבירות הינו בינוני והומלץ להטיל עליו עונש מאסר מותנה, קנס כספי והתחייבות כספית.

דין

6. לזכות המשיב עומדת הודאתו במיוחס לו שהביאה לחיסכון בזמן שיפוטי ולייעול ההליכים, גילו הצעיר והרשעתו בעבירת ניסיון. מאידך, לחובת המשיב נזקפת חומרת העבירות שביצע. המשיב נטל חלק בהתפרעות בה השתתפו עשרות מתפרעים אשר שרפו צמיגים ויידו אבנים וחפצים לעבר שוטרים ששהו במקום במסגרת מילוי תפקידם. המשיב יידה מספר אבנים לעבר השוטרים, ובמעשיו טמון פוטנציאל לנזק קטלני, על כל המשתמע מכך. המשיב ביצע את העבירות על רקע לאומני בתקופה בה המצב הביטחוני בעיר ירושלים וסביבותיה הינו מתוח ונפיץ ממילא, בפרט באזור שכונותיה המזרחיות. בנסיבות אלה, מתחם העונש הראוי לעבירה בה הורשע הנאשם ובנסיבותיה, אמור לעמוד על תקופה שבין 8 ועד 24 חודשי מאסר בפועל (ולא התחום כפי שנקבע על-ידי בית משפט קמא). בנסיבות דנן, שלום הציבור וביטחונו מחייבים במקרים מסוג אלה השתת ענישה משמעותית שיש בה כדי לקדם את אינטרס הרתעת הרבים והרתעת המשיב מפני ביצוע עבירות אלה. יחד עם זאת, בעניינו של המשיב, עונשו, כפי שנקבע על ידי בית משפט קמא,

מצוי בתחומי המתחם שנקבע על ידינו, אף אם ברף הנמוך, ומאחר שאין דרכה של ערכאת הערעור למצות את הדין, לא מצאנו להתערב בגזר דינו של בית משפט קמא.

אשר-על כן, הערעור נדחה.

המזכירות תשלח העתקים לבאי כוח הצדדים.

ניתנה היום, י' אדר ב' תשע"ו, 20 מרץ 2016, במעמד ב"כ המערערת, ב"כ המשיב והמשיב עצמו.

שירלי רנר, שופטת

כרמי מוסק, שופט

**רפי כרמל, שופט
אב"ד**